

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Helyben házból hordva
 és vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . 4 —
 Félévre . . . 2 —
 Negyedévre . . . 1 —
 Egyes szám ára . . . 10

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DIJAK:

3 hasábos pettisor egy-
 szeri hirdetésnél soronkint
 6 kr. többszöri hirdetés-
 nél 5 kr. Bolygójú 30 kr.
 Nyilvánt. pettisora 10 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kaniszai utca hává a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adandók.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

PATAKY KÁLMÁN és VACHOTT KÁROLY.

Kiadó és laptulajdonos: Szabo György.

KIADÓHIVATAL:

Főutca hává a lap szel. küldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Budapest, 1889. június hó 19.

A közoktatásügyi miniszter egyetemi reformtervezete foglalkoztatja most ismét az ország közvéleményét

Csáky gróf miniszter érzékenyen sértődött meg az egyetemi polgárok költeményén amit a 25. §. glosszállásról az egyetemi folyosókban meg ma is szavalnak és azért hoszut akar állani minden halandó a ki csak az egyetem falai közé kerül.

• Minden egyetemi polgár köteles rendszer időben megjelenni az egyetemen és a tanóradról nem szabad senkinek sem elmaradni! így szól a reformtervezet egyik pontja, a melylyel a miniszter azt akarja megértetni, hogy jövőre minden beiratkozott tanuló jelen legyen az előadásokon s nem mint eddig sokan, kényerkeset után is láttak s így az egyetem falain kívül töltötték időjüket s csak a vizsgákra jelentek meg.

Pedig a szégyensorsu fiu, a k' gymnasiumi tanulmányának bevégzését elmulasztotta az egyetemen, de hivatalbeli beiratkozásba kénytelen lépni, miért ne tanulhatná meg a római jogot, ha könyve van, s miért ne volna böcsöszható vizsgára, ha el van készülve.

A reformtervezet második része a tanuló szorgalmának fejlesztését ohajtaná előmozdítani. Azt akarja a miniszter, hogy a jogegyetemi polgár éppen úgy mint a gymnazista, folytonosan vizsgálzék.

Ez pedig azért nem helyes, mert ez által a gépies magdolának lesznek rabjai a hallgatók és ugyiszlva megfosztának a szellemi fejlesztés minden föltételeitől, mivel így egyéb dolguk sem lesz, mint mindig, kizárólag folyton csak vizsgádra készülni — éppen úgy mint a kisgyermeknek, aki csak azért tanul, hogy a verset hiba nélkül elmondhassa.

Ha az egyetemen folytonosan csak a vizsgák letévésének gondjára töri a fejét a tanuló, mikor lesz ideje a tanulmányokkal igazán és komolyan foglalkozni, kutatásokkal, eszközölni, szóval tanulni és a tankönyvekben lerakott tételeket más idegen kutatókkal is fölkeresni.

Kicsinyes okok miatt kár volna olyan szigorú dressura alá venni az egyetemet! Így is elég méltatlan elbánsásban részesül a hallgatók legnagyobb része!

A beíratási díj és a tandíj szabályozása, a melyeknek rendezését évek előtt és meg-meg újulva a képviselőházban is már többször megsgérettek — szintén benne van a miniszter tervezetében, — melyet csak helyeselni lehet, mert az egyetemi tanszabadság veszélyeztetését láttuk mindig a régi rendszerben, dacára annak, vagy éppen azért, hogy a tanuló ahhoz a tanárhoz irratkozott be, a melyikhez éppen kedve volt.

De mi történt ezután a vizsgáknál?

Ha a hallgatót a vizsgálobizottságban nem az a tanár vizsgáta, a kinél beirat-

nyakukat a szikla csuson, hogy meglathassanak valamit a nagyvilágból! Hová lett a komoly, a gondos sas apa, ki oly vigyázott rájuk? S merre van az anya, ki oly izletes nyúl falatokat, vagy irrisen megölt mokost beosztott le torkokon, s ki oly szerettelletteddeléte s aplogatta őket gyöngye korukban.

Oh, oh, a sas családnak is meg van a saját szomorú története: A sasnak egyike, nagyon kitálatl egykor hajónál a szikla oromról: éppen a legesőbbre a legbátrabb sásfi volt ez, ki buszkeségé lett volna szülőinek; de nem menthettek meg, bár körülötte röpökétek s élesen sivalkodva fejezék ki kétségbesésüket, midőn leléle esténben szikláról-sziklára uodva latak vergődni tehetetlen szárnyaival, s mire a melységbe leért, szárnyai megszüntek s mozgani; de a két megmaradt sásfi annál kényelmesebben ére magát a most már tagasabb fészekben. A másik fu felhőre atyja gondos felügyelete alatt, s megerősödése a sziklán, kiterjeszté mint kis király óriási szárnyait, s felemelkedett a légbé s tova szállt a majusi nap sugarban. Mit törődött a fűszerevel? élnek vagy halnak-e, mit szüvellet, kik oly gondnal apolák? Szulei új szurke tojásoknak raknak ismét, s szinte feledék talán ama kis sásfi történetét, ki saját vizgatalanságra miatt nyakát sege.

Méltóság teljesen lengetve szárnyait, csondesen szállt fölfelé a sas. Nem a madarak kiralye-e o, már óriási erceje első kísérletében is? Nincs szüksége más támaszra, csupán izmos szárnyaira. A sást nem korlatozta a családi kötelék,

kozva volt, ez a tanár már mindjárt nem jó szemmel nézte a vizsgázót, s esetleg ha jól felelt is megbuktatja, vagy visszavetette mivel — nem a helyes definíciót használta. Hogy pedig a tanárok közt is az ilyen eljárás haragot szült, tán nem is kell mondanunk. Tisztelet a kivételnek! Az egyetem minden esetre rászorult a reformra, de azt első sorban nem alulról, hanem felülről kellene kezdeni. Kell, hogy a vételkedés a tanárok közt is végre valahára megszűnjék, talán jó volna, ha a hallgatók a dijakat egy közös kasszába fizetnék be, a miből aztán az állam fizetné a tanárokat.

Alsó-Lendva, 1889. június hó 23.

Az emberiség egyik legszebb erénye a jótékonyaság, mely erény által letérli sok szegénynek, árvának a könnyeit.

Nincs is e földön oly nemzet, melynél a jótékonyasági hajlala nagyobb mértékben ki ne leane fejlődve, nincs különösen oly mivel nemzet, melynek tagjaiban ne lennének nemes szívek, kik ne lelkesülének minden szép, igaz, és jó iránt.

A legelőbb mivel nemzetnél a jótékonyaság gyakorlóli egyletekké, társulatokká alakulnak, hogy e nemes erényüket állandóan, egészen rendszeresen árasztathassák azokra, kik erre a sors különböző csapásait folytán rászorultak.

Azonban a jótékonyaság jelei nemcsak a sors csapásai által sujtottak irányában

a fu meg nem ismeri atyját ha találkozik vele, s nem kénsek erélyt összeméni atyjával, ha az őt egy ujjon szűlt barany hullájáról elunzi akarna, vagy ha a patakból kifogott kövér ponty bírása felett fordulónál a vita kérdés. Mi lehet dicsőbb, mint szőnyönyorítás nélkül bele tekinteni a napba, s oly sziklikon élni, melyeket emberi láb még nem tapodott? Mi lehet dragadobb, mint széles körveken, magasan fenn lebegni, hol tollait az úde lég csókjai érintik, s el — messze-messe viatorizni egész a nagy folyóig, hol egy fekete pont látszik, melyből füst emelkedik fel hozzá? A sas jó ismeri e fekete pontot. Ily pontokat naponként lát a folyó csöndesen leléle, vagy még csendesebben feléle uszva. A madár fejedelmehoha sem tekintett e pontokra a nélkül, hogy haladna ne érezze a miatt hogy sasnak, s nem embernek születtek. E szegény szárnyaltan teremt-mények csak bajjal s fúradásgal képesek egyik helyről a másira mozdulni, míg neki ott van két szárnya, s kedve szerint szüdeli a léget.

A szikla tövében áll a halasz kis kunyhója, ő is ismerős a füstölgo fekete ponttal, ez az egyetlen lánca, mely őt a világra emlékezteti, csakhogy rea nézve ez nem pont, hanem feketeszőrmetyeg, sőtét füstöt okadva kormos kényémből, s kerekével tájékká torva a habokat. Midőn alkotonykor kunyhójából kis csolnakhajla lép, hogy halóját észjarkra kivesse, s szőrmé zuhogva halad el mellette tuzes zemeivel; s a hideg víz ragyog, midőn merev ujjakkal halóját összevonja, udakon e szőrmé halad előtte el, mint valamegy

TÁRCZA.

Rabod lettem.

*Rabod lettem édes lánykóm,
 Le láncazod sziveim;
 Ó ha tudnál, mily kín győttör
 Éjjel nappal engem.*

*Szarnok lenni ha megszűnne,
 S meghagynád imamat;
 Azt, ki leged oly hűn szeret,
 Nem epeszűne a bánat.*

Dobronk, 1889. június 21.

Szijártó Geza.

•A Hercules vize• című regényből.

Angolból fordította: Vachott Károly.

(Folytatás.)

Az utazás.

Mióta az ősz lehullatta a fák leveleit, a lég nem volt oly tiszta, s a mennyből oly kék, mint a majusi nap déli óráiban. Ime, a belétek lakója a sas, amot fűrdik a légben s szelkák lakója a sas, amot ragyogó nap világba, miattat kelbe büszkeségtől dagad sas dicsőségében. Midőn a mult évi majusi napja ragyogott, a sas még pelyhesen ült szikláfészekében megosztva azt két pelyhes kis testvérével. Hov vannak most e testvérek, a puha kis sasfak? Ugy ősszübet akkor velők, hogy megleptségek egymást, s kóroskörül nyujtogaták

nyilvánulnak, hanem kiterjednek azok a tanulóifjúságra is, hol helyesen és megfontolva alkalmazva annak serkentő, buzdító hatása van a jövőre, mert látja a tanuló ifjúság, hogy azon társai, kik költéslegről két p o n t o s a n teljesítettek, mely által amellett, hogy szüleiknek örömként telik benne s azáltal egyszersmind a jövőre néve saját hasznukat mozdítják elő, — még jutalomban is részesülnek.

A tannói ifjúság megjutalmazásában igazán méltó elismerés és dicserét illeti Alsó-Lendva város nemes szívi közönségét. Már a megelőző években szokásba hozta a polgári iskolaszék az iskolai év végén gyűjtött ívet bocsátani a közönséghez a szorgalmas és jómagaviseletű polgári iskolai tanuló megjutalmazása czéljából, s majd minden alkalommal igen szép összeg gyűjtött össze a tanuló részére.

Azonban a jelen iskolai év végével a polgári iskolaszék által kibocsátott gyűjtő íven begyűlt összeg jóval felülmúlja a megelőző években begyűlt összegüket, mely által a város közönsége tanulójelet adta annak, hogy mily melegen érdeklődik polgári iskolánk iránt, méltányolva annak az oktatásügy terén fontos missióját.

Itt felsoroljuk azok neveit, kik ez iskolai év végén szívesek voltak a szorgalmas és jómagaviseletű polgári iskolai tanuló megjutalmazása czéljából adakozni: dr. Wollák Adolf 5 frot. Fuss Nándor, Hájos Mihály és Laubhaimer Oszkár 4—4 frot. Tover János 2 frot 50 krt. Bozai Pál, dr. Józsa Fábán, Hájos Gyula, Isoo Ferencz, Karabélyos Elek és Kiss Pál 2—2 frot. Bellicos János, Csukics Adolf, Derivatics Kálmán, özv. Gordigiani Ferencz, Gutman Lajos, Ivanics György, Kelcz Gyula, Matyasovszky Vincez, Munchzárt Géza, Nagy Alajos, Nagy József, Petrik Gyula, Schwarcz Jakab, Szirmai Béla, Tausz Ferencz, Vachott Sándorné 0 nagysága, Vachott Károly és Zakó Elek 1—1 frot. Pol-

kisértek. A homályosan látszó tényményre figyelve, eszöndsen áll a szegény halász a reggeli kőben, s függvára buzza fel halászt, melytől életlentartásra gyűz. Már az első rantásra megismeri, mint várhat má szakmáuaul. Az ujfjára nehezéd teher után megtudja becsulni, mennyi fényes dunai pisztrángot vagy sima pontyot ranthat barkájába, mint hemzsgő ezüst tömeget, — e szegény munkás ember ujjai gyakraot által oly ügyességet nyertek. A hal kisébb vagy nagyobb mennyisége, ez a kérdés a halásznál. Ez határozta meg vajlon hálhatik e egy korty pálinkától többit, vagy szívathe egyvegt több pipát, vagy meg kellende magának ezeket élvezetétl fosztania, s beernie sovány chédré, fekete kenyérrél. A halász a szikla tövében oly rég lakik már, sából s agából készített kunyhóházban, s a halo vívtéssel és kihuzással annyi egyforma reggelt s estvét töltött, hogy már nem is érdeklí ott más mint a kifogott hal mennyisége. — Ő nem ismer más élvezetet, mint példál a játékos s üzerek, kiknek ujjai reszketnek, mión nyereségüket számlálják. Ő soha sem látott masutt anyagt, mint a tavaszi virágok kelyhében, vagy napalkonyakort az éjszólton. Egy rakás tállet, semmi vagyat nem ébresztené kellemben, mert semmi hatást sem gyakorolna elméjére: jobb szíretet anal, egy rakás halat. A halászat egyedülű üzlet, mely rea néve létezik; hal a tápláléka s a kereskedmi czikke. Csuda hogy maga is nem változott halla. Hogy nem változott egészen halla, az csupan az alacsony kunyhonak köszönhető, mely hátával a függvényen emlékedő szikla falhoz támaszkodék s szembe fordulva a vízzel, köz-zöbe egészen a vizen álló barkául ért. Nem saját kezével építé-azt, barkájában hordva ös-sze hozák az agakát? Kéj ideje már annak, hogy az ágak zödek voltak, mert heradt a szára fák azok, de még mindig elég erősek, hogy ott a szél s eső ellen megvédjék. A halász a szikla tövében ép oly boldog ember volt, mint barki, ama göz-ös utasai közül s mégis ez utasok a gözösről fütö-

lák Lázár 1 drb 2 lírát, Wortman Benedek 2 drb. ezúthuzaszt, Daróczi Lajos, D. F., Fuchs János, Gráner testvérek, H. J. és Luszty Samu 50—50 krt. Deutsch Mór, Ehrenpreis János, Ferber József és Mazul Arnold 40—40 krt. Brinner Samu, Freyer Fülöp és Schwarcz József 1—1 drb. ezúthuzaszt, Jandrasovics Ferencz és Rosenber Mór 20—20 krt. Összesen 55 frot. 30 kr. 5 drb. ezúthuzás és 1. drb. 2 lír. 30 kr. Fogadják a nemes szívu adakozók a tanuló ifjúság hálás köszönetét.

Levél a szerkesztőhöz.

Tisztelt szerkesztő úr!

Szíves volt felszólítani, hogy bonyes lapjában adnék ísmét életjelet, mivel — mint on munda — a 48-asot óhajtaná valamit hallani. En edes istenem! Hát mirol is irhatnék? Az egészségügy dolgokról nem sok örömdetést lehet jelenteni, mivel daczara a buzgó főorvos ur szigorú rendszabályainak, daczara a bacillusokra néve történt sokszoros vizsgálatának, és daczara az alkalmazott elővigyázatú rendszabályoknak a szent-miklósi plebanian oly nagy mérvben lépett föla gorosó köhögés, hogy alig van haz, melyben egy vagy több gyermek ne szenvedne ezen vesztés betegségen. Hát az orvosok volna a meggyűlölt gyermekekkel rotán a közelköelő szőlőbake átkötözteni, mi által egyrészt friss hegyi levegőt élveznek, másrészt a baj továbbterjedése megatolatnak, persze, hogy e bajnak bizonyos gyögműnydina, sokszor az orvosok úgy járnak, mint IX. Pius papa, ki gyakran monda: non possumus! De hogy mily kevés létejeletet gyakorolnak e tekintetben nálunk, mutatója azon körülmény, hogy ép az nap, midőn itt bucsu volt, hoztak ide egy súlyosan beteg 3 éves gyermeket, kinek arca már föl volt duzzadva! Mily komoly az ily eljárás mellett a betegség nagyszósz, elgondolnival is hozza-ezt! Hogy kedveit olvassim a 48-asot is halljanak valamit a 0 idejéből, engedje meg t. szerkesztő ur, hogy az akkori nagy napok egy epizódját itt elmondhassak. Az 1848. év egyik szeptemberi napján reggel 3 órákor nagy erővel megszöszal a dob és hirdeték, hogy mindenki készüljön a kivonulásra, mert az ellenség közel van, és pedig Letenyén. Már most el lehet gondolni a zavart, melyet e fölvhás előidézett. — A férfiak cölösztek minden rendelkezésre álló fegyvert, a kiknek nem volt fegyvere, azok összevágottak

pillantást vetve rák, ez képzélék, hogy b a legnyomorultabb emberi teremtmény. Minden attól függ, mily szempontból tekintjük a dolgot. A halász soha nem toródott a sassal, bár ugyanegy vadonban laktak, s a sas úgy tekinté a halaszt, mint osztályosát, ki őt gazdag zakmányától fosztja meg. A halak pedig valószínűleg úgy gondolkoztak, hogy mindegy rájuk nézve, akár az ember fogja ki, akár a madár.

A sas és a halász a gözössel is jó ismerős — különbözti tárgy ugyan, de mind a mellett jó ismerős. De a gözös utasaira néve, legalább sokra közülök, mind a sas mind a halasz újság volt. — E napon éppen igen sok utazó volt a gözössen, és pedig igen különböz rendű és nemzetiségű utazók, a rendes keverék, mely a dunai gözössök elő szokott fordulni. A legfelütöbök, mivel a legszoktatnabb alak, jelenleg egy magas, merev, középidője ferfú volt ott, kirol mindenki tudta, vagy legalább észrevehette, hogy angol.

Senki más nem utazik annyi s oly különböz nemű pogyással, mint az angol és senki más nem ördítette oly vöngöd megadál ama hosszú vékony csomagot (bizonyosan horgász eszközök) mint az angol, s végre senki más mint angol nem tanszokhaték oly komolyon utazó könyvével, keresve benne a Dunavidék szépségét, hogy önön zsemelvi gyözhöshessék meg mindenrol. A körülötte lévő alakokat ép oly érdekel szemléli, mint szemlélnének azok mas idegént — a horgas orru zsidó kereskedőket, tüzes szemű magyarokat, hosszú kék görögöket s a fehér köpönyeges circasiakat hosszú puszkájukkal vállukon, vagy szenvedélyes, de rendkívül esöndes törököt, ki esübküjt szíva egy hevenyészett szöngy szőret aator alatt, s szeméit föl a szemén tartja, melylyel utazik. Kedves leltársát az utasok nagy száma eszöszönök, jónak látta magával vinni. Kik durva vaszonba burkolözva fülladoztak; a vaszon burkon elől kis nyílás látszék, melyen a légzésre szükségelt levegő

mindent, a lével csak ü t n i lehetett: még ke-reszetek is mívam a völgyfalú temetőből. Cséklésyegesen — mivel a fertözés ellenes rendszer még akkor ismeretlen volt — a gözöszertartan találták minden diachyoln-flastrontó tepsét. Heden-fel sebzivat szék, efféléket összeszedett, s úgy indultunk mintegy 3000 ember, reggel 5 órakor Letenyé-re!

Aligbára érve, csak itt vettük észre a vesztés nagyságát, mert az agyuk dörgése világosan oda hallatszott. Amde úgy gomorral az ellenség elé nyomulni nem járja. Be is látta ezt az Eszterházy hgy, akkori igazgatója, Freitag, ki velünk együtt vonult volt ki (Azóta már elhalt a derek hazafi és emberséges ember. Istén ügyasztalja!) Ez a derek ember roton megrendelte a birakaszt, a menü t, mely állt birkapaprikából és a la guerre pörköltből, és mi úgy hozzáultunk, mintha ez lett volna az ellenség; egy negyedóra multán mind ki volt írta.

Ep ezen a napon ünnepekét a zsidók az engedztelés ünnepeit (hosszu napot) mely nekik szigorú büjtöt parancsol, Lendváról 5 ember volt ki velünk — latni kellett volna ezeket a szegény zsidókat, a mint utes gyomrakal minden irgység nélkül, ép oly lekéssüt hangulatan voltak mint a jollakotak, s midon a többsék neki láttak a lakmározásnak ok fölcsvellését, buzgó mint küldve az eg Urahöz, hogy aldjá meg a magyar fegyvereket gyözelomnd. Latni lehetett itt is, hogy a zsidók, bármily orszagnak jár legyenek, örömsel adoztak hazajöfuknek életükét és vagyonukat. Egész szék a hajfilygervezett többsiere intelligens zsidó, élökön L. orvossal, vonult el. Tapolczáról szemekl ott, és mind lelkesedéssel! Valóban gyakran fogt a szegényeztet, midon antiszemita esendhaborúsor olvasók, amint egyik polgar üldözni a masikat, csupan azért, mert ezek polgar üldö az nem folytatom e tárgyat, a történelen itélti fog ez nyúhen, igazsg szerint!

Letenyén erős küzdelem volt az osztrakk rend és a mi eskamenk fevertelen sekrökkel közbe egy boldos agyalgóló éppan-clottunk csoport. A belosa végtével visszavonultunk és hazafelé indultunk.

Delutan 5 órákor Lendvara értünk. Az asz szönyök és gyermekek öröme leírhatatlan. En esöndesen figyeltem a föntemlékettől zsidóra, a mint gyalog érkezve egyenesen a templomba mentek, a hol egész nap buzgó imában volt egybegyűve az egész község. Ezekhez csatlakoztak s az ajtószasz végtével azon esdes tudatban létez vaszarohoz, hogy a hosszu nap ünnepeit a háza nyugalmának adoztak föl.

43-as.

bevatolt s hozzá járult engedett a gömbölyü behátos eszénének, mely szakadatlanul folytata utját a láthatatlan ajkajak és vissza. A födelzet egyik szögletében, bánatos hangokat esal ki hegedűjebl egy cigány. A földön egy csomag hever, egy kövér görögkereskedő podgyasa, ki azt utazó pokróczának nevezi, s valószínűleg kevére becsülé, de mely mesteri szövese, s szép zöld és kek színei által, bármely angol tarsalgó teremben felütnék keltene. Minden mi a födelzetten lathato, bamulatra ragat! Gyönyörű borostyánkő szöpszök magas pipaszarokon, orok füzér egy nő nyakán, biraköz bunda egy paraszt hátán, s számtalan turian, fev, kalap és sapka. A fedelzet egyik sarakában pedig egy egész hogy volt felhalmozva a legszöb párnaköb, melyekkel némely gondos utazó esalad magát ellátta. E párna hogy mögött elrejtve állt a fennebb nevezett középidő angol utazó.

A gözös kapitánya gyors léptekkel sietett a hajo eleje felé, hogy felügyeljen a hajo haladására, a folyó egy vesztéses kanyarlatánal a párnák és angol közt sietett el. Az angol felüljárók köztök a hajo fölött németegyek kérdé: "Melylyen az szikla, melyet Babaknek neveznek?"

A kapitány, sietés dolga lévén, de különben is túrelmetlen természetű ember volt, rövid értesülé adta, hogy e helyet neirag hagyta el a hajo, — egy csupasz szikla az, mely egyenesen áll a vízbzen s igen vesztéses pont, különben éjejl a hajózsara néve. — Egy legenda is füzökdi hozzá.

Igen, az angol ismeri a legendát a szép török nőröl, ki egy bator magyar ifjút megcsöktél e delogatván, kitetettét ama sziklára, s midon elhagyta foglajni, vissza kitalának hozzá "Babaké" azaz vezekel. Az angol ezt mind tudja, de szerencsétlenségere elmulasztá a látását azalatt, míg róla olvasott.

(Folytatása következik.)

Tanúgy.

Ertesítés. A helybeli új. népiskolában a tanévben fogazó nyilvános köznevelési f. evi július 2-án bezár meg tartott. Az vizsgálatokra a nagyérdemű község, szülők és tanügybarátok tisztelettel meghívottak. Also-Lendván, 1889 június 18-án.

Iskolások.

A világ folyása

Sok és különböző mende-mondára adott alkalmat, hogy valahányszor kiralyunk Bécs környékén csapat szemlére jöveglott, utanna mint az arny mindíg egy polgári öltözött egyen-sompolygott látkon.

A nép babonara hajlandó részen s jámbor anyokkál tulvilági lénynek tarták a lovagot, a megpillantásakor keresztet vetve magukra o Fel-sége ötmalérrá egy főhátsz küldték az égbe. Masok, főképp a rendori mikódéshez szokott bécsi polgarok kémet vélték benne latin, s gnyanusan sütogettak egymás közöt az ismeretlen netáni gonosz csejjei felől. De voltak olyának is, főképpen a "Remete király" című regény olvasói között, kik azon törtek feljékel, valójára a különös lovag nem vampyre, s nem volt a csejbeni leutni ot lováról, nőt nem fest valami gonoszról követelőtt.

Egy szoval valami különös esaknem ter-mészetfeletti dolgot vártak megjelésül a sütogetők s valóságos felindulat érzhettek, midon ért-sikre csejt, hogy a kísértetnek, kémnek és vam-pyárnak képzelt egyén nem mas, mint Adjukieves festő, ugyanazon művész, ki a tronórókis utolsó arcképet úgy sikerült festette s ki ezuttal azért követi szemle utjában O felségét lépésről lépésre, mely legközelebb lobbant fogja a királyt festeni. E czélebb kapott engedélyt, hogy O felségét ki-sérthesse és alkalmas pillanatkban lenyéképezze a királyi lovagot, a valóságos, melyik helye-zetben a császársáé o felségé.

De ha baj a képződésé egyek részéről kisebb dolgoknál is, annál veszélyesebb midon országosan képződik valamely nemzet, mint például napjainkban Szerbia, mely Ausztria-Magyar-ország iránt való gyűlöletet érez, annyira, hogy még a szerb intelligencia felelőse sem lehetne ki-vernő, hogy Ausztria-Magyarország Szerbiát és Bosznia és Hercegovina sorsára akarja juttatni.

Ravasz és hatalmas kéz okozza a kapra-zott, melyben az elvukott nemzet képződéséi ját-szanak, uert Oroszország bármennyi kudarcot vallott is Szerbiában, nem csüggedett, hanem tu-relemmel és lankadatlanul folytatta munkáját mind-árg, míg végre is sikerült neki Ausztria-Magyar-ország őszinte barátságát Milan királyt leszorítani a tronról.

Az új akadály elhárítása után az eredmények egész lankolatla füződék egymáshoz. Milan király lemondása, ugyancsen Persián és Risties müve volt, kik elött most csak szabad lett a tér, s ha akadtak is utójukban itt-amott ellenállásra, azt nagy hatalmuk vagy az orosz rubelek esakoshas megszüntették. Így történt az agy Theodosius metropolita nyugdíjaztatása is, ki haszlatlan ellen-kezők s hivatozók Milan királyra, — annak szava Szerbiában már nem mérváo — meám: kelle, hogy helyet engedjen a testest-Elkelstöt orosz érzelmi szamuzott Mihály metropolitának, ki épen mint Páisiés amestát kapott.

Szerbiában a helyzett pillanatkban Persián kezében van, általa minden kivethő, s így történt hogy a szabadság és radikalis párt gyűlésén elfogadott és már ismert pontok az egész ország helyesléveléle talalkoztak, s lelkesedés ez irányban általános, melyet az oroszország felől hangzó batorító szavak még nevelnek és vérméshed tesznek.

Mióta Mihály metropolita beszáltsolta magát a metropolitává, magával vitte az orosz szelle-met is, melyek mig o' ott lassa a residentia állando hazája marad.

Ami minden hiedelem, hogy az Obrenovics dynas-tia végnapjait élti, annasok az új ugylatások, maga Milan is sejtő s talan nemcsak azért tartja magát távol hazától, mert faj latinja, hogy minden alkotása romba dől, mit nagyra törekvő szelleme egész meglevéle épített, de attól is tart, hogy megjelenése fiának bukását segítene elő.

S a szerb nép álmódik: gyulól és szeret Ausztria-Magyarországot rémnek képzeli s Orosz-ország kancusajka csiényében tünik fel kapra-zott, mert még nem hallja subogását, s nem érti csapását.

A Szt.-Pétervára a czári palota falal körött miattal Szerbia lazon és remél, Alexandra görög hercegnének esküvője Pal nag,herceggel nagy

pompa és fény mellett lott megtartva. A lakodalmi ünneper három napig tartott, s a bevonás a téli palotaba nagyszerű volt. Harmenkilenc zászlóval és husz lovaga százz zártá el az utaza sorokat a Névan levő angol rakpartól a palotáig, hova a császári vendégek gózhajón rándultak Pé-terhothból. Pétervár özses hangjára zúgtak a me-net indulástól a megérkezésig s az erdők renge-teiből folytonosan dörögtek az agyuk. A menyasszony a császárné mellett ült nagyszerű aranyos koscsiban, melyet, mint mondják, nagy Frigyes király ajándékozott egykor Erzsébet császárnak. A köcsit arany szerszamos nyozól fő vonta mind-egyik mellett egy-egy lovas. A császárné arany brokát ruhát viselt, fejéken és nyakán gyémán-tok és saphir kövek ragyogtak. A menyasszony ezüst szövet ruhába felelt, nehéz és nagy díszítet vörös barsony köpeny volt hermellal szegélyezve, uszályat négy apród vitte. Fején gyé-mant kozo-ru volt myrtus és nararcsvirággal. A völégyén huszarezdeknek egyenruháját viselte.

Mialatt az orosz czar esküvő pompát ünne-pel s Szerbiát hódítja, az alatt a walesi herceg esaladjával együtt Parisban kedélyesen tölti idejét. Megnézte a világlámpákat minden részleteiben, megámulta és járta az Eifel torony magaslatait fiaával együtt. De nemekes élvezte és mulat a jó kedélyű szerezeg, hanem felékelte Paszter intézet-t is, midon az eredményes gyógykezelés ki-sérletér a helyszínen hallott előadás után is meg-yozódek, igen megletszték neki, hogy nemcsakora Londonban is megylílik a Paszter intézet.

Külföldiek.

Hymen. Moller Miklós z. lövő; orvos, f. hó 12-én vezetett oltárhoz ugyanott.

S á k a Dániel bírtokos kedves leányát, V í l m á t. Boldogság kísérelé frigyókéit.

Talaludak. Az új egy forintosok, hár sziernt, már július 1-én forgalomba jönek. Alakjuk jóval kisebb a mostaniaknál s alap nyomaskék. A szöveg egyező a mostani egyforintosok szövegével, csakhogy hosszabban van nyoma, mint a tizforin-tosoknál. Az új bankokat jóvőre mind kisebb alak-ban fogják készíteni. — Mostoha idóket élnek a szegény bankjegyek: mert minduntalan változat-jak okat.

Halálözás. Villámként terjedt el vá-ro-sunkban, azon szomoró gyász hár, mely Zala Egerszegben folyó hó 17-én történt. Ugyanis Árvai István zalaegerszegi ügyvéd és az ügyvédi kamarának elnöke rövid szen-vedés után 71 éves korában meghalt. Árvai a közbeszülék nek és szeretetnek örvendett; — o gyámoltója volt az árvek és szegényeknek, a sükségben levők bármí-kor hozzá fordultak — mindig igazi ember-barátí szeretettel viselt-tett irántuk. Árva-kan elhunytát nemcsak hozzá tartozói fájlalják de egész Zalavármegye osztozik a részvételben. Temetésé folyó hó 19-én ment végre. Béke s a Mindenható jószág és örök áldása legyen vele!

Bécs bírák. Ország lapokban olvassuk ezt a jóles dolgot. Valami délorszországi faluskában egy paraszt embernek az ügyét tárgyalta. A vadlót azonban nem jelent meg szemelvény. hanem egy volt kerületi hivatalnokra bízta védelmét. Az ügyvéd ugyesen védekedett, de a bíróság nem tudta meggyőzni védenéke ártatlanságáról, azért azt 25 botlötésre ítélte. De mivel a vetkes nem volt jelen, a falusi böles Salamonok úgy fogták fel a dolgot, hogy a védon fogantossáka s bün-ölés miatt meg tudta megvédeni, akkor állja ki helyette a hasznót! Háiba szabadkozott az ügyvéd, az ítéletet végrehajtott rajta.

Az új nyolzdobát szabalyzat. A bécsi udvari és állami nyolzdobát most került ki az 1876-ik évi katonai szolgálati szabalyzatok második kiadása, mely az új szolgálati szabalyzat harmadik részét képezi. Ez magában foglalja azokat a szem-lyei sz.alyzatokat, melyeket a katonának a leg-magasabb rangtól a legalacsonyabbig követnie kell s így a második évet szolgáló önkéntesekre vonatkozók is. Az új szabalyzat az az alapelvek, mely az özses hadsereg szolgálati nyelve a német, két helyen is hangsúlyozta. A német nyelv tudását a tisztékek és tisztjelöltékeknek süksé-gesnek mondja, az alfizésnek arra kell törekednie, hogy az olvasásban, írásban és szamolásban a sükséges avatottságot elérje és a német nyelvet,

mint a hadsereg szolgálati nyelvet elsajátítsa. Az ügyes önkéntesök, a kinek a törvényesen fontartott kedvezmények oly feltételnek engedély-estnek, hogy használatba tartalékos tiszt lesz, azt követelt a szabalyzat, hogy kötelezsége tel-jesítésében a tobbi hadkötelekos példányképül szolgáljon. Azok az egy éves önkéntesek, a kik a második éven is szolgálnak a gyalogság (és a vasodkónál) a közönséges, csak rangfokozat nélküli katonáknak terhelő, kaszarnyai és tabori munka, mint a sörpész, vízváros, padlósurolás, stb. (az ugynevezett "kis tours") alul föl vannak mentve. A tobbi pont, a mely a régi szabalyzatoktól külön-böleg, egészen belső természeti szolgálati ügyekre vonatkozik. Az új szolgálati szabalyzat e harmadik részét a király ez év május 4-én szentesítette és 1889. július 1-én lép életbe.

Tolvajlás.

Horváth István garabonci lakos szölőjében levő pinczéjébe betörték s onnan húst, bort, pálinkát eltolvajoltak. A zalavári csendőrség kutatni kezdette a tolvajt; alapos gyanuja lévén a károsult korhely fiara, kik atyja miatt elkergetett a háztól, azt elfogták, a bün napfényre jött. Az ifjú bünös Horváth Szabó Katalin név leányának szövetkezett a szolgálatba lépetk Drumi István ottani bolgár kertészhez. Itt tervezték ki a tolvajlást, melyben ifjú Horváth és Szabó Katalinnal kívül Drumi István s szolgálja, Anda Gábor is részes volt. A bünösök fogva vannak.

A zóna behozatala a déli vasutak magyar országi vonalain. Úgy látszik Baross miniszter nagyfontosságu közlekedésügyi intézkedésé felzárta hosszú régi álmálból a déli vasutársaságot is, mert a min. által hálalt aruztatás elcséjé szinén befolya hozni a zónarendészt, s állítlog a metódjába meg sokkal alacsonyabbak lesznek mint az államvasutakon, Kivacsiká vágyunk, hogy a déli vasutársaság meddig fogja kiállani a versenyt az államvasutakkal. E nemes verseny a mi vidékünkre csak hasznal fog jarni, mert az eddig oly drága utazás a déli vasutakon tetemesen le fog szállitani.

Hymen. K a i s s e r Lajos szombathelyi ke-skedő folyó hó 10-én vezetett oltárhoz Sümeg szentmárton D a r n a y Kajetan urnak bájos szeméjében m m m. Esasszonyt. — Az ifjú párnak tartos boldogságot kívánunk.

Vettük a következő sorokat: A sümegi jótékony no-egylet f. hó 16-án tánc-mulatsággal egybekötött tombolt rendezett Tombola tárgyakokat adtak: Csígyó Mari, Darnay Kajetánné, Füzük Gyuláné, Gallik Mari, Jobbany Ignáczné, Kijácse Elekné, Kovács Elvira, Kovács Katica, Kovács Matild, Luk néni Gáborné, Mojer Józsefné, Mojer Mariska, Pálly Jánosné, Pinter Luiza, Mejer Józsefné, Sümegei Mariska, Sümegei Tivadarné, Spráncz Julia, Szekely Gusztávné, Takács Vilma, Takács Zsigáné. — Felülizettek Adám Iván 1 frt, Eitner Sándor 60 kr, Jandó Ferenczné 1 frt 20 kr, Dr. Lukonics Gábor 3 frt, Orbán Lajosné 1 frt, Reile Józsefné 3 frt, Kissen 40 kr, Rosenberg Béla 40 kr, Ruttich Sándor 40 kr, N. N. 40 kr, N. N. 40 kr. Felülizetésből befolyt 11 frt 80 kr. Tombola jegegyből 49 frt 20 kr. Belépő jegegyből 39 frt 60 kr. Összesen befolyt 100 frt 60 kr. Kiadás 45 frt 60 kr. A tisztjóvedelem 55 frt. — A kegyes adakozóknak hálás köszönetet mond ezuttal a választmány.

Tüz. János hó 19-én reggel 3 órakor tűz ütött ki Barabas közégben, a tűz gyorsan terjedt tovább s 10 lakoházat több mellék épülettel együtt elhamvasztott. Keletkezésének oka nem tudható, de valósziműleg gyújtogatás következtében keletkezett, mivel a tűz eloszó egy lakatlan házban tört ki.

A vasuti örök fegyverei. Minthogy a vasuti örök élet-és vagyónbiztonsági szempontból gyakran rászorulnak fegyverükre, a miniszter kimondta, hogy a vasuti örök tulajdonát képező azon fegyverek, melyeket a fenti czéllból használnak, fegyveradómentesek. Azonban ha ezekkel vadászati

